

PARAULA I VIDA

«La vostra Paraula és la claror que m'il·lumina el camí»

La recent presentació a primers de febrer de **la Bíblia en llengua castellana, versió oficial** de la Conferència Episcopal Espanyola, i la publicació de la **traducció catalana de l'Exhortació Apostòlica postsinodal, del Papa Benet XVI, Verbum Domini** («La Paraula del Senyor»), sobre la Paraula de Déu en la vida i la missió de l'Església, posen novament en el primer pla de la nostra atenció, el valor de la Paraula de Déu en les nostres vides i l'amor i devoció que li hem de professar. Podem dir, amb el salmista, «la vostra Paraula fa llum als meus passos, és la claror que m'il·lumina el camí» (Sl 118,105).

El Concili Vaticà II va donar un gran impuls al coneixement, la lectura i la difusió de la Sagrada Escriptura, i ho va fer en un text molt important, la Constitució sobre la «Revelació divina» (*Dei verbum*). S'hi diu: «Va plaure a Déu de revelar-se ell mateix i de fer conèixer el misteri de la seva voluntat, parlant als homes com a amics seus. Aquesta revelació es va realitzar

amb fets i paraules íntimament enllaçats, i resplendeix en Crist, mediador i plenitud de la revelació» (DV 2).

És sobretot a través de la litúrgia que tot el Poble de Déu té el seu contacte habitual i s'enriqueix amb el tresor de la Bíblia. A cada Eucaristia escoltem en llengua vernacle les Sagrades Escriptures, les meditem, hi responem amb els nostres cants de lloança, i aquella Paraula —que és Crist— se'ns fa realment present, encarnada, en el sagrament eucarístic que mengem tot seguit. Per això parlem de la doble taula que ens para Déu mateix i que ens alimenta com a fills seus: taula de la Paraula i taula de l'Eucaristia. Probablement és la reforma més important del Concili Vaticà II, que ha facilitat la traducció en la llengua del poble, la promoció de l'amor a les Sagrades Escriptures i l'ampliació de la coneixença per part dels fidels de tots els llibres revelats.

Déu ens parla a través de la Bíblia, i podem creure que la seva veu ens arriba, si fem silenci, si preguem, si l'escoltem amb la fe de l'Església, si ens deixem interpel·lar per aquesta veu. A través d'unes paraules humanes, Déu continua parlant-nos, dialogant amb nosaltres. I Déu ens parla a través de tota la Bíblia, Antic i Nou Testament, fent-nos conèixer el seu projecte sobre l'ésser humà i sobre el món. Aquesta unitat de tota l'Escriptura sagrada impedeix que aïllem uns passatges d'uns altres o que ens quedem amb veritats separades, o que només recerquem les que ens donen el que ja voldríem escoltar.

Estimem les Escriptures, llegim-les assíduament, aprenuem-ne fragments de memòria... ja que sempre la Bíblia ens dirà quelcom aquí i avui. Hi trobarem pistes per a la nostra vida, per superar les pors i dificultats, i per assolir l'esperança, ja que dona les referències fonamentals per a interpretar el que passa, el que ens passa. L'hem de llegir i escoltar amb fe, com a deixebles de Crist, sabent que només en Ell troba la seva clau d'interpretació, i recordant que som deixebles que formem part de la Comunitat Eclesial, que fa camí guiada i sostinguda per l'Esperit Sant. Només en la Tradició de l'Església es comprèn plenament l'Escriptura, ja que aquesta ha sorgit en l'Església i només en l'Església, i ajudats pels seus Mestres (Magisteri apostòlic), la rebrem com a Paraula de salvació i serà «la claror que ens il·lumina el camí».

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

La religiosa curada miraculosament per Joan Pau II

«Estava malalta i ara estic curada.» Així va resumir la germana Marie Simon-Pierre el miracle recentment aprovat pel Vaticà, que ha fet possible la beatificació de Joan Pau II (prevista per al dia 1 de maig proper). Aquesta guarició ha estat considerada pels metges com «científicament inexplicable» i els teòlegs, després d'estudiar el cas, han considerat que es deu a la intercessió del venerable Joan Pau II i que pot ser considerada com un miracle. La germana Marie estava afectada de la malaltia de Parkinson en estat avançat. Ella i tota la seva comunitat van invocar Joan Pau II i el dia 2 de juny de 2005 es va sentir sobtadament guarida. Es va aixecar i va poder escriure, cosa que li era impossible de fer. Pertany a la congregació de les Petites Germanes de les Maternitats Catòliques i ha declarat: «He estat guarida per continuar al servei de la vida.»

GLOSSA

Discernir per respondre

Un jove es retirà uns dies a l'hostatgeria d'un monestir. Volia allunyar-se del tràfec diari. Volia sentir-se lliure per prendre decisions a la llum de la fe. Escapar del pes de la rutina i de la prudència, que poden ser paralitzadores. Alhora, sentia un profund desig de fer la voluntat de Déu. Deia en unes notes, recollint la seva reflexió: «Per a qualsevol jove, ser i viure com a cristià ha de tenir com a finalitat la construcció del Regne de Déu i, necessàriament, s'ha d'escoltar Aquell que ens crida. Les eines són la lectura de la seva paraula i la reflexió, buscant la presència i la veu de Déu en la pregària. He d'alliberar-me de tot condicionament i, en la llibertat dels fills de Déu, deixar-me portar per la força de l'Esperit. Evitar en aquesta situació que el seny, prudent i previsor, no em deixi anar al fons del meu cor, on realment és possible escoltar Déu i allò que és essencial. Alhora, sé que la raó té, en aquest procés, un paper important com a instrument per fer bé el discerniment. No obstant això, es pot convertir en un tallafocs que em refredi el cor.

»En aquesta situació, sovint de dubte i de cert rebuig pel procés encetat, em faig la pregunta: què vol Déu per a mi? Penso que Déu vol que treballi per a la construcció del Regne a la terra. Ho veig així, clarament, cada vegada que

prego amb el Parnostre: «... vingui a nosaltres el vostre Regne». Viure aquesta afirmació demana, als qui sentim la presència de Déu en la nostra vida, que tinguem clara la missió evangelitzadora que ens ha estat encomanada. Testimoniar l'Evangelí. Transformar el món, començant per l'entorn quotidià. Vull tenir el compliment de la voluntat de Déu com a objectiu. He de discernir el què i el com. On he de posar els accents per viure lliurement en plenitud. Déu em vol lliure i feliç. Construir el Regne, amb fortalesa i naturalitat. Dóna'm, Senyor, un esperit segur i conscient de tot el que he de donar-te en aquesta vida per poder viure pels segles dels segles al teu costat.»

Tots hem estat cridats a la vocació de fills. Convé anar descobrint què demana a cadascú i com ho hem de fer possible. La joventut és un bon moment. Construir la vida sota la mirada de Déu Pare. Demanar amb fe i confiança: «Senyor, que sàpiga escoltar el que vols de mi, com he de col·laborar amb Tu en la tasca del Regne. Dóna'm la teva força perquè sàpiga desitjar-ho.» «I aquesta és la confiança que mantenim davant de Déu: sempre que li demanem alguna cosa d'acord amb la seva voluntat, ell ens escolta» (1Jn 5,14).

Enric Puig Jofra, SJ

ANY MARAGALL

Març

Deixa estar tot afany i inquietud
i an el diumenge no li posis tasca:
És pecat fer res més que mirà al cel
en aquesta dolçura de la tarda.
El vol del sol es cada jorn més alt
I va a pondre's al cim de la muntanya.

(El pas de l'any. Barcelona, 8-03-1908)

DIUMENGE VIII DE DURANT L'ANY

► Lectura d'Isaïes (Is 49,14-15)

Sió diu: «El Senyor m'ha abandonat, el meu Déu s'ha oblidat de mi». Creus que una mare s'oblidarà del nen que té al pit, i no s'apiadarà del fill de les seves entranyes? Però, ni que alguna se n'oblidés, jo no m'oblidaria mai de tu.

► Salm responsorial (61)

R. *Només en Déu reposa la meva ànima.*

Només en Déu reposa la meva ànima, / d'ell em ve la salvació. / Només ell és la roca que em salva, / és el castell on em trobo segur. R.

Reposa només en Déu, ànima meva, / d'ell em ve tota esperança. / Només ell és la roca que em salva, / és el castell on em trobo segur. R.

En Déu tinc la salvació i la glòria, / és la meva roca inexpugnable; / trobo en Déu el meu refugi. / Vosaltres, poble reunit, confieu en ell, / esplaieu davant d'ell el vostre cor. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 4,15)

Germans, que la gent no vegi en nosaltres més que uns servidors de Crist, administradors del que Déu s'ha proposat. Doncs bé, dels administradors l'únic que n'esperem és que siguin fidels. A mi, el que menys em preocupa és que em judiqueu vosaltres o qualsevol tribunal humà. Ni tan sols jo no em judico. La meva consciència no m'acusa de res, però això no vol dir que jo sigui irrepreensible. El meu jutge és el Senyor. Per tant, no judiqueu res abans d'hora. Espereu que vingui el Senyor: ell farà llum sobre tot allò que s'amaga en les tenebres, i farà conèixer les intencions de cada cor. Llavors, l'elogi que es mereix cadascú vindrà de Déu.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 6,24-34)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ningú no pot servir dos amos: Si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses. Per això us dic: No us neguitegeu per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com us vestireu. No val més la vida que el menjar, i el cos, més que el vestit? Mireu els ocells que volen lliures pels aires: no sembren, ni seguen, ni guarden res als graners, però els alimenta el vostre Pare celestial. I no valeu més vosaltres que ells? Qui de vosaltres, per més que es neguitegi, és capaç d'allargar, ni un minut, el temps de la seva vida? I pel que fa al vestit, per què us neguitegeu? Mireu com creixen els lliris dels prats: no treballen ni filen, però us asseguro que ni Salomó, amb tota la seva magnificència, no es vestia com cap d'aquests. I si Déu vesteix així l'herba dels prats, que hi és avui i demà ja la tiren al foc, com no ho farà encara més amb vosaltres, gent de poca fe? Per tant, no us neguitegeu pensant què menjareu, o què beureu, o com us vestireu. Anar darrera de tot això, és propi dels pagans. El vostre Pare celestial sap molt bé la necessitat que en teniu. Busqueu per damunt de tot el Regne de Déu i ser justos tal com ell vol, i tot això, us ho donarà de més a més. No us neguitegeu, doncs, pensant en demà. El demà ja tindrà les seves preocupacions. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps.»

► Lectura del libro de Isaïes (Is 49,14-15)

Sió decidia: «Me ha abandonado el Señor, mi dueño me ha olvidado.» ¿Es que puede una madre olvidarse de su criatura, no conmoverse por el hijo de sus entrañas? Pues, aunque ella se olvide, yo no te olvidaré.

► Salmo responsorial (61)

R. *Descansa sólo en Dios, alma mía.*

Sólo en Dios descansa mi alma, / porque de él viene mi salvación; / sólo él es mi roca y mi salvación; / mi alcázar: no vacilaré. R.

Descansa sólo en Dios, alma mía, / porque él es mi esperanza; / sólo él es mi roca y mi salvación, / mi alcázar: no vacilaré. R.

De Dios viene mi salvación y mi gloria, / él es mi roca firme, / Dios es mi refugio. / Pueblo suyo, confiad en él, / desahogad ante él vuestro corazón. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 4,15)

Hermanos: Que la gente sólo vea en nosotros servidores de Cristo y administradores de los misterios de Dios. Ahora, en un administrador, lo que se busca es que sea fiel. Para mí, lo de menos es que me pidáis cuentas vosotros o un tribunal humano; ni siquiera yo me pido cuentas. La conciencia, es verdad, no me remuerde; pero tampoco por eso quedo absuelto: mi juez es el Señor.

Así, pues, no juzguéis antes de tiempo: dejad que venga el Señor. Él iluminará lo que esconden las tinieblas y pondrá al descubierto los designios del corazón; entonces cada uno recibirá la alabanza de Dios.

► Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 6,24-34)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Nadie puede estar al servicio de dos amos. Porque despreciará a uno y querrá al otro; o, al contrario, se dedicará al primero y no hará caso del segundo. No podéis servir a Dios y al dinero. Por eso os digo: No estéis agobiados por la vida, pensando qué vais a comer o beber, ni por el cuerpo, pensando con qué os vais a vestir. ¿No vale más la vida que el alimento, y el cuerpo que el vestido? Mirad a los pájaros: ni siembran, ni siegan, ni almacenan y, sin embargo, vuestro Padre celestial los alimenta. ¿No valéis vosotros más que ellos?»

¿Quién de vosotros, a fuerza de agobiarse, podrá añadir una hora al tiempo de su vida? ¿Por qué os agobiáis por el vestido? Fijaos cómo crecen los lirios del campo: ni trabajan ni hilan. Y os digo que ni Salomón, en todo su fasto, estaba vestido como uno de ellos. Pues, si a la hierba, que hoy está en el campo y mañana se quema en el horno, Dios la viste así, ¿no hará mucho más por vosotros, gente de poca fe? No andéis agobiados, pensando qué vais a comer, o qué vais a beber, o con qué os vais a vestir. Los gentiles se afanan por esas cosas. Ya sabe vuestro Padre del cielo que tenéis necesidad de todo eso. Sobre todo buscad el reino de Dios y su justicia; lo demás se os dará por añadidura. Por tanto, no os agobiéis por el mañana, porque el mañana traerá su propio agobio. A cada día le bastan sus disgustos.»

Crist Mestre. Escultura de Nicola Pisano. Catedral de Siena (Itàlia)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): Sir 17,20-28 (grec 24-29) / SI 31 / Mc 10,17-27 ■ **dijous**: Sir 35,1-15 (grec 1-12) / SI 49 / Mc 10,28-31 ■ **dimecres**: Sir 36,1-2.5-6.13-19 (grec 1.4-5a.10-17) / SI 78 / Mc 10,32-45 ■ **dijous**: Sir 42,15-26 (grec 15-25) / SI 32 / Mc 10,46-52 ■ **divendres**: Sir 44,1.9-13 / SI 149 / Mc 11,11-26 ■ **dissabte**: Sir 51,17-27 (grec 12-20) / SI 18 / Mc 11,27-33 ■ **diumenge** vinent, IX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.): Dt 11,18.26-28 / SI 30 / Rm 3,21-25a.28 / Mt 7,21-27.

La societat occidental gira entorn de l'economia. Hem posat una confiança absoluta en els diners, en les inversions i en el mercat. Fa poc temps una inesperada i forta crisi econòmica ha fet trontollar aquesta falsa seguretat. Molta gent s'havia acostumat a viure per sobre de les seves possibilitats, amb préstecs, crèdits i hipoteques que semblaven no tenir límit. El resultat era, fins i tot abans de la crisi, que calia dedicar la major part de les energies a treballar per anar retornant els diners i els interessos bancaris.

Aparentment, Jesús convida a preocupar-se de les necessitats materials. En una pàgina especialment poè-

tica de l'evangeli, posa com a exemple els ocells i les flors, que no treballen ni estalvien, i viuen sense neguits. És Déu mateix, diu Jesús, qui ha creat els éssers vivents i qui posa a la seva disposició tot el que necessiten per viure. I si ho fa amb la natura, molt més ho fa amb les persones humanes, cimal de la creació, objecte predilecte del seu amor. Les paraules de Jesús són una invitació a viure amb confiança plena, sabent que Déu vetlla per tots els seus fills.

No es tracta d'una visió ingènua de la realitat. Més aviat és qüestió d'anar a fons i saber quin és el centre de la pròpia vida, de preguntar-nos on tenim posat el cor i a què dediquem les ener-

gies. Centrar tota l'atenció en les realitats materials i corporals és perdre el temps. Tenir menjar, casa, vestit, és necessari, però no és l'objectiu últim de l'existència humana. Menys encara tenir-ne en excés i perseguir l'abundància i el luxe.

Els béns materials són instruments al servei d'uns valors més rics i duradors. Allò que cal cercar és la riquesa veritable i el creixement interior. L'acumulació de diners no assegura la felicitat. S'ha d'invertir en béns que no depenen de les fluctuacions del mercat o dels interessos dels especuladors, sinó que duren per sempre.

Agustí Borrell

COMENTARI

Bones inversions

DIÀLEGS SOBRE LA FE

Què és el cel?

Oriol: —Mare, què és el cel?

Gràcia: —El cel és el món de Déu, el contingut de la nostra esperança, el fonament de la nostra pau.

—Mare, quan es mor una persona, va cap al cel?

—Ho diem d'aquesta manera, però no creiem que s'elevi cap a aquest cel blau que contemplam amb els nostres ulls.

—Ah no?

—Creiem que Déu l'acull en la seva glòria, però de fet els morts no van enlloc, perquè el cel no és cap lloc concret. El cel és un estat de goig, de plenitud, de perfecta harmonia.

—Aquest estat de plenitud és solitari?

—La felicitat del cel no és una felicitat solitària. És el retrobament amb tots. És la superació de les tibantors, dels odis i de la mala fe. És la perfecta correspondència entre els uns i els altres, la comunió dels cors. La felicitat del cel és la felicitat de tots.

—Com em puc guanyar el cel?

—Has de tenir ben present que el cel te'l dona Déu per amor, encara que tu hi has de correspondre estimant Déu i estimant el teu proïme i fent el bé. El cel és un do de la Vida de Déu. Ell et fa participar d'aquest estat, perquè així ho ha desitjat. De fet, ja pots començar-lo a viure en aquest món, però només assoliràs plenament el cel un cop hagi vençut la mort per obra de l'Esperit Sant.

—Com el puc començar a viure en aquest món?

—Allí on hi ha guspira de veritat, allí hi ha cel. Allí on hi ha una petita expressió de bondat, de bellesa, allí hi ha cel. Aquests instants són com xàldigues que salten del foc etern.

—Així, què he de fer?

—Esperar el cel que Déu ens ha promès per boca del seu Fill encarnat, Jesús. I treballar per edificar petits cels en aquest món.

Francesc Torralba

(Ah, sí? Com parlar de Déu als infants, Editorial Claret)

RELIGIÓ I COMUNICACIÓ

Un cristianisme *interessant*

En la primera epístola als Corintis, sant Pau presenta el missatge cristià com «un escàndol per als jueus i, per als grecs, un absurd» (1Co 1,23-24). En efecte, d'una banda, als ulls dels jueus, l'escàndol cristià consistia en l'abandó de la Llei a favor del règim de la fe. En un altre context, el mateix Pau, en l'epístola als Gàlates, afirma que «abans que arribés la fe estàvem reclosos sota la custòdia de la Llei, esperant el moment que la fe es revelaria. Així, doncs, la Llei ens ha fet de guia vers el Crist, per tal que fòssim justos en virtut de la fe. Però ara que la fe ha arribat, ja no depenem de cap guia» (Ga 3,23-25).

Als ulls dels grecs, de l'altra banda, la follia cristiana es concretava en la promesa d'una resurrecció personal dels creients que contradeia frontalment la confiança que els grecs havien dipositat en la força de la raó i en el convenciment que el món dels déus era absolutament inaccessible als humans (mortals).

Pau sap molt bé que la seva lluita a favor del missatge cristià té un doble front: per un cantó contra la Llei jueva i, per l'altre, contra la raó grega. En tots dos casos, però, porta a terme la mateixa substitució: la Llei, en un cas, i la raó, en l'altre, per la fe. Resulta prou evident que a priori, tant des del punt de vista jueu com des de la perspectiva grega, la nova religió basada en la fe en el Crist ressuscitat que anunciava i comunicava Pau als seus contemporanis era quelcom de fantàstic, impropici de la divinitat i absolutament improbable. Però el miracle s'esdevingué...

Per a nosaltres, avui el cristianisme continua sent la *gran anormalitat*, i justament per això ens resulta màximament *interessant*. L'historiador protestant alemany Ludwig von Pastor es va convertir al catolicisme després d'haver estudiat acuradament en els arxius vaticans la figura més aviat escandalosa i hedonista del Papa Alexandre VI Borja. «Si tot això s'ha mantingut», deia, «és que darrera hi ha Algú que ho aguant».

Luíis Duch

(Religió i comunicació, Fragmenta Editorial)

SANTORAL

27. ✠ Diumenge VIII de durant l'any. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), religiós passionalista; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca); st. Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; sta. Honorina, vg.

28. Dilluns. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. v), abat; sant Serapió, mr.

1. Dimarts. Sant Rossend (Salas 907-Celanova 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. vi), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. Dimecres. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Àngela de la Creu, vg., fund.,

de Sevilla; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

3. Dijous. Sant Medir, pagès mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

4. Divendres. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Luci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capító, bisbes i mrs.

5. Dissabte. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Josep Joan de la Creu, religiós franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperç, mr.

INTENCIONS DEL SANT PARE (març)

General: Que l'Amèrica llatina progressi en la justícia i la pau evangèliques.

Missionera: Que l'Esperit Sant doni llum i força als perseguits per raó de l'Evangeli.

ENTREVISTA

Àngel Jesús Navarro

Aprendre jugant

El Moviment de Centres d'Esplai Cristians de la Fundació Pere Tarrés (MCEC) i l'Arquebisbat de Barcelona han creat un joc de taula per treballar la simbologia de la basílica de la Sagrada Família amb els infants i joves dels centres d'esplai, i també amb les seves famílies. Es tracta d'una eina lúdica, però també de reflexió sobre la fe, l'elaboració de la qual ha anat a càrrec d'un equip de les tres diòcesis de la província eclesiàstica de Barcelona: Mn. Xavier Farrés (Terrassa), Mn. Carles Muñoz (Sant Feliu) i Mn. Àngel Jesús Navarro, consiliari diocesà de Barcelona del MCEC. El joc es pot descarregar del web de la FPT: www.peretarres.org/mcec/publicacions.

Quina formació religiosa tenen els infants i joves dels centres d'esplai cristians?

Això depèn molt de cada centre d'esplai, i de cada nen o jove. Alguns pertanyen a famílies militants cristianes i gaudeixen d'una molt bona preparació cultural, simbòlica i catequètica. Altres desconeixen molt la realitat religiosa. Al MCEC pretenem ser un referent evangelitzador per a tots ells i mostrar-los, encara inicialment, el missatge de Jesús i l'acolliment de l'Església. En aquest sentit, la visita del Sant Pare i el simbolisme de la Sagrada Família han estat una oportunitat.

Els jocs són una bona manera de transmetre el missatge cristià dels edificis?

Sí. El llenguatge simbòlic és un llenguatge especialment adequat per a la transmissió del missatge religiós, i aquest simbolisme no el trobem només en l'arquitectura de la Sagrada Família. Les catedrals medievals, els claustres, les ermites i els santuaris, i molts altres edificis religiosos tenen també un simbolisme que cal recordar i mostrar, perquè són *petjades* del Misteri que volen transmetre. Els educadors, tant en el lleure com en altres àmbits, hauríem de saber aprofitar aquest simbolisme implícit com un element més de l'expressió i la vivència del transcendent.

La visita a la Sagrada Família et fa créixer en la fe?

L'edifici de la Sagrada Família de Barcelona és espectacular i colpidor. Si tens l'oportunitat de tastar la immensa riquesa simbòlica i catequètica d'aquest edifici no surts igual: moltes qüestions se t'obren inevitablement. L'edifici és un *kerygma* dels nostres temps, un anunci contemporani de la Salvació, amb un llenguatge simbòlic extraordinari.

Òscar Bardají i Martín

LAS BIENAVENTURANZAS

Bienaventurados los limpios de corazón, porque verán a Dios

La desconfianza està de moda en nuestra sociedad y todos tenemos *las segundas intenciones* en las palabras y las obras de nuestro prójimo. Todo lo que

hacemos está condicionado por determinadas intenciones. Sin embargo, en este mundo de *segundas intenciones* o *intenciones ocultas*, aspiramos a la claridad y a la pureza de las convicciones, sentimos la nostalgia de seres humanos que tengan un corazón puro, que hagan lo que reconocen como justo sin intenciones ocultas. Aspiramos a la pureza de corazón.

Jesús respondió a este deseo en la sexta bienaventuranza, en la que nos muestra que es posible tener un corazón puro. Al proclamar felices a quienes tienen un corazón puro, está afirmando que también hoy hay personas puras. Y nos invita a fiarnos de nuestro deseo de ser libres de segundas intenciones y a purificar nuestro corazón de todo aquello que trata de ofuscarlo.

La sexta bienaventuranza era particularmente querida en la Iglesia primitiva. Los monjes antiguos consideraban la pureza de corazón (*puritas cordis*, en palabras de Casiano) como meta de la ascesis. El corazón puro es el corazón sencillo, límpido y claro.

La felicidad que Jesús promete a los limpios de corazón es la visión de Dios. Por este motivo, sobre todo los místicos, amaron y apreciaron esta bienaventuranza. Ver a Dios es la meta de nuestra vida. En la eternidad veremos a Dios para siempre. Pero las personas de corazón puro tienen ya aquí algo de la luz de Dios en sus almas. Así aparece en el joven monje Aliosha en la novela *Los hermanos Karamazov*, de Dostoievski.

Con esta bienaventuranza Jesús quiere despertar en nosotros el sentido de la belleza espiritual («La belleza salvará al mundo»), una belleza no oscurecida por el pecado, que nos sana y nos hace felices.

Anselm Grün

(Las bienaventuranzas. Un camino de plenitud. Ed. Sal Terrae, 2009)

Trobada diocesana de Pastoral de la Salut

El dissabte 26 de febrer s'ha celebrat al Santuari del Sant Crist de Balaguer la trobada diocesana de Pastoral de la Salut, orientada a donar formació i suport als professionals que treballen als hospitals, assistents socials, residències geriàtriques, llurs famílies i voluntaris. La Dra. Montserrat Esquerda, Delegada de Pastoral de la Salut del bisbat de Lleida i metgessa va parlar del suport als més joves, amb l'objectiu de mostrar recursos per evangelitzar els joves amb qui tenim més contacte, cercant com entendre, compartir i escoltar els nostres joves, tot assumint la realitat del nostre temps, i també com acollir i comprendre el dolor... i alhora ajudar-los a creure, esperar i estimar.

Restauració de l'església de Vilac

El passat 19 de febrer, Mons. Joan-Enric Vives va presidir, juntament amb el Síndic de la Vall d'Aran, Francesc Boya, la inauguració i la restauració del campanar i de l'interior de l'església de Vilac a la Vall d'Aran. L'acte, que es va celebrar en un ambient solemne però molt festiu, es va dur a terme a les 12.30 hores i va aplegar nombrosos fidels d'arreu de la Vall.

Exercicis espirituals per a preveres

El P. Jesús Renau SJ, predicarà els exercicis espirituals per a preveres al Santuari del Sant Crist de Balaguer que comencen demà fins al dia 4 del mes de març.

Celebració del Dia Mundial del Malalt

L'Arquebisbe Joan-Enric Vives va presidir el passat 11 de febrer, a la Catedral de Santa Maria d'Urgell, l'Eucaristia de la festivitat de la Mare de Déu de Lourdes, instituída per Sa Santedat Joan Pau II com a Dia Mundial del Malalt. A l'homília, Mons. Vives, a propòsit de la lectura del passatge de l'Evangeli de Sant Lluc d'aquesta celebració litúrgica, va recordar com Jesús vol que siguem gent que escolta la Paraula de Déu i la guarda dins seu com un tresor, perquè guardar la Paraula és «tot un ideal de vida». Així va ser en el cas de la jove Bernardeta Soubirous quan se li va aparèixer la Mare de Déu i des d'aquell precís instant ella mateixa, que havia nascut i crescut en una família humil, entre la malaltia i la pobresa, va esdevenir «portadora sempre d'un missatge de pregària, de conversió i d'amor pels malalts».

L'Arquebisbe d'Urgell va agrair als membres de l'Hospitalitat de Lourdes el «voluntariat tan ferm» que fan, i també va enaltir la tasca de totes les persones que col·laboren en la Pastoral de la Salut al Bisbat. També va explicar als fidels que, malgrat que vivim en una societat on preval el lluïment dels cossos sans i es tendeix a amagar i arraconar els qui pateixen malaltia, els malalts «són els primers al Regne del cel; són els preferits de Déu». Recordant les paraules de Sant Pau: «Déu me'n guardi de gloriar-me de res fora de la creu de Crist», va animar els malalts a oferir a Déu les seves febleses i els seus patiments, «perquè Déu farà que esdevinguin vida».

Van concelebrar l'Eucaristia Mn. Josep Maria Mauri, Vicari general; Mn. Xavier Parés, Rector de la parròquia; Mn. Jordi Gasch, antic Rector; i Mn. Cinto Busquet, Secretari particular. Hi van assistir un gran nombre de fidels, entre els quals hi havia la Delegada diocesana de Pastoral de la Salut, Gna. Montserrat Font, i el Director de Càritas d'Urgell, Sr. Josep Casanova, a més de molts membres de l'Hospitalitat diocesana de Lourdes.

Dins l'Eucaristia, Mons. Vives administrà el sagrament de la unció dels malalts a una vintena de malalts i ancians que s'hi havien preparat, entre els quals Mn. Jordi Gasch, tot explicant-los prèviament que amb aquesta unció acollien un do de l'Esperit Sant perquè «el cos sigui vivificat amb nova força, que ve del Crist Ressuscitat i l'esperit rebi el perdó dels pecats».

La celebració es tancà amb la processó dels fidels amb llums per dins la Catedral, encapçalada per l'estendard de l'Hospitalitat diocesana de Lourdes, i amb la benedicció de comiat de l'Arquebisbe.

Uns moments de la celebració

Mans Unides celebra l'assemblea el proper dia 5 de març a la Seu d'Urgell

L'Ong d'Església Mans Unides, de suport al tercer món, celebrarà la seva assemblea general el proper dia 5 de març. La trobada serà presidida per l'Arquebisbe Mons. Vives i per la Presidenta de l'entitat, Teresa Cabanes. En la reunió es presentaran els comptes de l'any passat i el tancament i també es posaran a votació els projectes pels quals s'ha triat de manar el suport dels fidels.

El nou Ambaixador espanyol presenta les credencials

L'Excm. Sr. Alberto Moreno, nou Ambaixador del Regne d'Espanya davant del Principat d'Andorra, ha presentat les seves cartes credencials a l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives i Sicília. L'acte, que es va dur a terme al Palau Episcopal, va comptar amb la presència del Ministre d'Afers Exteriors d'Andorra i el Representant del Copríncep Episcopal. La conversa es va desenvolupar en un ambient cordial i es van tractar diversos temes d'interès comú.

LA PLETA

Anna Maria Janer serà beatificada el 8 d'octubre a la Seu d'Urgell

La Secretaria d'Estat del Vaticà ha autoritzat la beatificació d'Anna Maria Janer, fundadora de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell. El Cardenal Angelo Amato, Prefecte de la Congregació per les Causes dels Sants, presidirà la celebració en representació del Papa Benet XVI. La Catedral de la Seu d'Urgell acollirà aquesta beatificació el dissabte 8 d'octubre de 2011.

La diòcesi d'Urgell es prepara ja per a celebrar la beatificació d'aquesta fundadora catalana. L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Joan-Enric Vives i Sicília, concelebrarà aquesta Eucaristia juntament amb els bisbes de les diòcesis catalanes i dels països on és present l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell.

«Estimar-te i servir-te sempre i en tot» és el lema triat per a la beatificació d'Anna Maria Janer. La Superiora general de l'Institut, Irma Beretta Castro, motiva l'e-

lecció d'aquest lema: «El compromís d'estimar i servir els homes i les dones del seu temps, veient en ells la imatge de Jesucrist, va ser el distintiu de la vida i l'obra de la Mare Janer.» «Un distintiu —ha afegit— que religioses i laics vinculats al seu carisma han intentat fer vida al llarg del temps fins als nostres dies. Per això aquest lema acompanyarà el nostre pelegrinatge fins a la beatificació.»

Actualment, l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell és present a onze països: Espanya, An-

dorra, Itàlia, Argentina, Paraguai, Uruguai, Xile, Colòmbia, Mèxic, Perú i Guinea Equatorial. Es tracta d'una presència que es desenvolupa en diversos camps d'acció: escoles, hospitals i residències, missions, parròquies, temps lliure i altres apostolats compatibles amb el carisma.

Anna Maria Janer Anglarill va néixer el 18 de desembre de 1800 a Cervera (bisbat de Solsona) i va morir l'11 de gener de 1885 a Talam (bisbat d'Urgell). El 1859 va fundar l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell a la Seu d'Urgell. Les seves restes mortals descansen a la capella de la Residència Sagrada Família de la Seu d'Urgell des de 1961.

El passat 10 de desembre el Papa Benet XVI va autoritzar la promulgació del decret de miracle. Aquesta aprovació va donar via lliure a la seva propera beatificació. Des de 1951 estava introduïda la seva causa de canonització.